

[Palle Simonsen]

en måned siden, så kunne det være, VSerne ville have set positivt på det. Det kunne vi jo ikke. Tidspunktet beror alene på, hvornår ministeren fremsender aktstykket til finansudvalget, idet reglen er den, at der skal fremsættes et forslag, såfremt sagen skal til behandling i folketinget, senest 8 dage efter behandlingen i finansudvalget. Det er selvfølgelig opfyldt, og derfor er der ingen forhandling i dette. Tidspunktet er alene afhængigt af, hvornår ministeren fremsender sit aktstykke.

Ministerens søgte ligesom at give indtryk af, at der var tale om proportionsforvrængning, og understøttede dette med, at forslaget hed »Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til EFG-elever m.v.«, men det var kun 25 mill. kr. af det beløb, som omtales i aktstykket på 85 mill. kr. til unge under uddannelse, som går til EFG-lærlingene, det var kun en lille del. Jeg vil godt sige til ministeren: det er jo ikke det, der er spørgsmålet. Det er ikke beløbets størrelse, det drejer sig om. Det er alene fremgangsmåden ved behandlingen af tanken om, at man skal have 25 mill. kr. mere på dette område.

Jeg tror, man kan sige det meget enkelt således, at når dette forslag på nuværende tidspunkt befinder sig i folketinget, så skyldes det én eneste omstændighed, nemlig ministerens stædighed. Som det er blevet nævnt af andre ordførere, har man jo tidligere set situationer, hvor finansudvalgsmedlemmer har opfordret til, at der blev fremsat lovforslag, og disse opfordringer er blevet fulgt af ministeren. Det er kun to måneder siden, vi havde en parallel situation i finansudvalget i form af et aktstykke fra trafikministeren om etablering af et DSB-aktieselskab. Da var der enkelte medlemmer af finansudvalget, der opfordrede ministeren til, at man fik det frem i folketinget, fordi der var væsentlige principper i dette forslag. Ministeren bøjede sig og trak aktstykket tilbage.

Når vi finder, at der er væsentlige principper i dette forslag, så hænger det sammen med, at der trods alt for mindre end et år siden var et flertal i folketinget imod den særlige støtte til EFG-lærlinge. Det er den omstændighed, der sætter denne sag i særligt relief. Derfor kommer det uvilkårligt til at virke som en smugling ad bagdøren, når ministeren til trods for denne folketingsbeslutning kommer med et aktstykke. Oven i købet

et aktstykke, hvor der ikke er redegjort særlig grundigt for, hvordan man skal anvende pengene. Vi må forudsætte, at beløbene derefter vil kunne blive opført på finansloven – beløb i en anden størrelsesorden end den, vi opererer med her – uden at vi har haft nogen konkret indflydelse på, hvordan disse penge skulle fordeles.

Det forslag, vi behandler på nuværende tidspunkt, er et udtryk for, at ministeren ikke har villet fremsætte lovforslag på et vigtigt principielt område. Så har vi kun én eneste mulighed, nemlig at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning, som derefter kan blive henvist til undervisningsudvalget. Så kan vi i undervisningsudvalget få en drøftelse og forhåbentlig nå frem til afklaring af de to ting, der indgår i aktstykkets substans: skal man have støtte eller ej, og skal man have støtte, hvordan skal støtten da fordeles?

Med disse bemærkninger skal jeg opfordre til, at forslaget bliver henvist til undervisningsudvalget.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Debatten har jo fra forslagsstillernes side været præget af, at man har ønsket at køre procedure eller principper for at undgå en stillingtagen til det, der er indholdet af aktstykket, suppleret med hr. Palle Simonsens og hr. Christophersens smukke udtalelser om min stædighed.

Det er klart, at man kan have en forskellig opfattelse af, hvilke ting der skal laves lovforslag på, og hvilke ting der skal i finansudvalget, og det har vi tydeligvis i denne sag. Det er rigtigt, at der har været eksempler på i finansudvalget, at man har været enige i, at det var hensigtsmæssigt, at et aktstykke blev trukket tilbage, og at sagen blev behandlet i folketinget. Jeg tror, de to ordførere vil vide, at der også er eksempler på, at man ikke har været enige om disse spørgsmål, og at man ikke bare har trukket et aktstykke tilbage. Når dette aktstykke ikke er trukket tilbage og ikke er kommet som et lovforslag, så er det, fordi jeg ikke deler den vurdering, der her bliver givet udtryk for. Jeg mener ikke, at der i dette aktstykke ligger noget, der burde komme som et lovforslag i stedet for. Det har nogle partier ment, og de har som bekendt den ret, at de kan bringe et forslag frem her i salen. Derfor har vi denne debat i